la primera de primera divisió

er segona setmana consecutiva tornava a guanyar la partida tàctica i el plantejament del partit l'entrenador del Girona. Per ara els costa molt als adversaris contrarestar el joc dels jugadors de Pablo Machín. El Màlaga, que en la primera jornada va apostar per un sistema de joc amb tres centrals i dos carrilers, va sortir ahir a Montilivi amb un 4-2-3-1; el seu objectiu era poder tenir el control del partit amb dos mig centres i tres mitges puntes, poder sortir amb pilota controlada i ser protagonista amb la pilota. Res del que havia previst l'entrenador rival va passar, el Girona va tornar a jugar amb una mentalitat i intensitat superiors a les del seu adversari.

Primera meitat decisiva. El Girona va tornar a sortir amb intensitat i ritme, va tornar a ser agressiu i en tot moment va anar a buscar el seu adversari sense especular. La pressió alta en l'inici del joc tornava a condicionar el seu rival, el Màlaga trobava moltes dificultats per combinar des de l'inici i es veia obligat a sortir realitzant un joc més directe. Com que el replegament del Girona era bo, els costava als davanters visitants poder-se quedar la pilota per poder donar continuïtat en les jugades. En algunes ocasions també era difícil per als gironins poder recuperar la pilota. Sobretot quan Kuzmanovic i Recio tenien el control al mig camp, l'avantatge per als locals era que els tres mitges puntes –Juanpi, Adrian i Mula– estaven lluny de la jugada i no podien connectar. Defensivament li costava molt a l'equip de Míchel poder arribar a pressionar als quatre jugadors que té el Girona per dintre; quan els tres mitges puntes visitants quedaven separats dels seus dos pivots apareixien Granell, Pons i Borja, aquests s'associaven entre ells i tenien espai tant per poder girar-se i encarar com per poder buscar passades en profunditat per a Portu o Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html]. A mesura que anava avançant l'enfrontament el Màlaga continuava sense resoldre els problemes que li plantejava la constant mobilitat dels jugadors gironins i no trobaven la fórmula per poder contrarestar-los. La col·locació sobre la gespa dels locals era molt bona ja que en tot moment hi havia opcions de passada tant en curt com en canvis d'orientació. Continuaven sent superiors a bandes Maffeo i Aday, que mostraven amplitud i profunditat. Portu arribava des del darrere enmig de l'espai que hi havia entre central o lateral per poder aprofitar i crear jugades de perill.

Bon inici a la segona part. A la represa tot seguia igual, continuava jugant el Girona dins el terreny de joc del seu adversari, la pressió alta sobre els futbolistes malaguenys era molt bona, la defensa estava avançada, fet que propiciava mantenir línies juntes i poder recuperar la pilota al més aviat possible i lluny de la porteria defensada per Gorka Iraizoz. Cristian Stuani va tenir l'ocasió per fer dos a zero, ahir hagués sigut el gol de la tranquil·litat. Li tocava al Màlaga estirar-se per aconseguir empatar el partit i Míchel utilitzava recursos ofensius donant entrada a Jony i a Ontiveros, jugadors de perfil atacant que podien aportar desequilibri a les mitges puntes. Era el moment on els locals havien d'organitzar-se per no perdre el control de la situació. La pilota era del Girona, l'equip estava segur i no tenia problemes per defensar. La despesa física tornava a ser mot alta i calia dosificar els esforços, tot i que dins el camp a vegades costa. Cal pensar que no tot es pot pressionar i que hi ha moments en que el més important és mantenir l'ordre per poder descansar. L'equip no es va trencar i estava junt per defensar. L'entrada de Douglas Luiz per un Portu que s'havia desgastat molt donava oxigen al mig camp. Juanpe va entrar per Borja García per guanyar en les accions de joc aeri, calia controlar les faltes laterals i els córners, no es podia córrer el risc de tornar a rebre l'empat de la mateixa manera que ho va fer la setmana passada l'Atlètic de Madrid.

La importància de l'estratègia. La va treballar molt bé el Girona en el partit d'ahir, de fet va ser decisiva per poder aconseguir la victòria. A l'hora de desencallar partits on és difícil marcar en jugada combinada les jugades a partir de pilota aturada guanyen molt protagonisme. En aquest sentit els gironins van sorprendre el seu rival vàries vegades; en el primer córner favorable ja van poder disposar d'una acció clara de tir dins l'àrea; en la falta frontal que suposava el gol de Pedro Alcalà va haver-hi una sincronització perfecta entre el desmarcatge de Portu i la centrada de Granell. En l'estratègia defensiva també van ser millors els gironins, que van dominar totes les accions.

Bon inici de campionat.Un cop es va conèixer el calendari de la competició va aparèixer una arma de doble tall; debutar a la categoria amb dos partits seguits a Montilivi podia tenir les seves dificultats, el risc de començar malament també existia, per contra poder jugar a casa davant una afició entregada podia ser positiu. L'equip ha jugat dos partits a un nivell molt alt. En dues jornades s'ha demostrat a si mateix que ja pot guanyar enfrontaments a l'elit del futbol espanyol, la confiança que agafaran els jugadors els ajudarà a creure en les seves possibilitats i els farà créixer més ràpid. Ahir es va tornar a competir, no es van cometre les errades de la jornada anterior i el bon moment que estan passant la majoria dels futbolistes va donar la primera victòria de moltes.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/08/27/primera-primera-divisio/864258.html?utm_source=rss